

REVOLT

Mjesečni glasnik Kreativističkog pokreta
Broj 5 - kolovoz 2012.

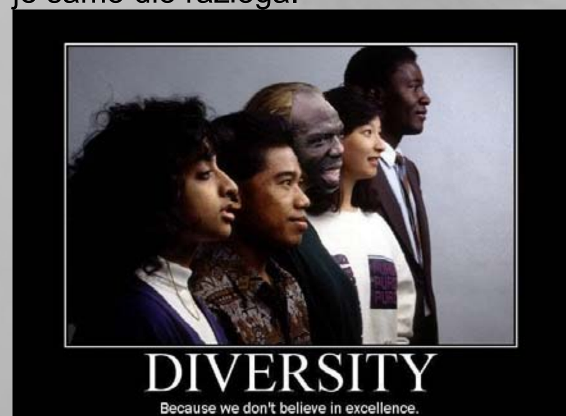
MISLI O DISKRIMINACIJI

Riječ koja je nekad značila "Dobra prosudba" danas implicira griješnost.

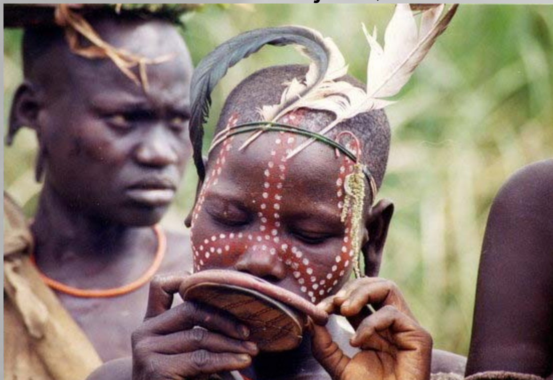
Znate, nekad je "diskriminacija" bila smatrana važnom sposobnošću svake odrasle osobe. Osoba koja nije diskriminirala bila je osoba bez ukusa ili mišljenja, osoba koja ne razlikuje dobro od zla, lošu i visoku kvalitetu, što je prihvatljivo, a što ne. No danas, u svijetu "Alise u zemlji čudesa" u kojem živimo, "diskriminacija" je postala krajnji (ultimativni) grijeh te se svaka politički korektna osoba mora izjasniti kao slobodna, ne samo od same navike diskriminacije nego i od svake sklonosti ili želje za diskriminacijom. U stvari, nije baš tako jednostavno. Politički korektna osoba ne pravi razliku između crnca i bijelca, između muškarca i žene, homoseksualca i heteroseksualca, između bogalja i zdrave osobe i brojnih drugih stvari: lista kategorija koje ne smiju biti predmetom diskriminacije svake je godine sve veća. No, politički korektnim osobama je ipak dopušteno diskriminirati određene stvari. Oni prave razliku između "dobrih" i "loših" ljudi. "Dobri" ljudi su oni koji su politički korektni. "Loši" ljudi su oni koji i dalje ustraju u diskriminaciji onih kojima politička korektnost brani da budu diskriminirani. Ustvari, situacija će na kraju postati mnogo jednostavnija ako se ovaj trend nastavi sljedećih godina. U konačnici, svi će biti politički korektni i neće postojati oblik diskriminacije koji će biti toleriran. Već možemo vidjeti nove, široke kategorije koje neće moći biti predmetom diskriminacije kroz nekoliko godina.

Razmotrimo npr. razliku između bistrih i onih ne tako bistrih ili između sposobnih i onih ne tako sposobnih ili između marljivih i lijenih. Već godinama politički korektne sile vode kampanju u našim školama i sveučilištima kako bi eliminirale te razlike. Njihov argument je da je inteligencija nemjerljiva te da bi testove inteligencije trebalo odbaciti. E sad, njihova želja da se ne diskriminira na temelju inteligencije povezana je s njihovim protivljenjima diskriminaciji između između crnaca i bijelaca, no to je samo dio razloga.

Ono čemu se oni zapravo protive je pravljenje bilo kakvih razlika temeljenih na sposobnostima: prirodnim ili

stečenim. Žele se riješiti ocjena i ispita. Ocjenjivanje čini one koji ne dobivaju petice da se osjećaju loše, žale se. I, ozbiljno, kažu, sve te razlike su beznačajne jer svi su rođeni jednako sposobni, a ako neki od nas ne uspijevaju jednako dobro kao drugi to je zato jer nisu dobili pravo treniranje na kahlici kad su bili djeca, zar ne?

Znate, da smo ovako pričali o diskriminaciji na temelju inteligencije prije deset godina pomislili biste da smo prevršili mjeru. Mislili biste da smo nepošteni te da optužujemo ljude koji su protiv rasne diskriminacije također i protiv diskriminacije na bazi sposobnosti. Smatrali biste da je biti protivnik rasne diskriminacije jedno, ali da je biti protivnik diskriminacije bazirane na sposobnosti nešto sasvim drugo. Kad ne bismo mogli diskriminirati na temelju sposobnosti naša zemlja ne bi mogla preživjeti; potonuli bismo u divljaštvo, mislili biste. I bili biste u pravu u vezi zadnjeg dijela. U stvari, razlog zbog kojeg tonemo natrag u divljaštvo, razlog zbog kojeg je naša civilizacija napola uništena je upravo to što smo prije nekog vremena prestali diskriminirati na bazi rase, spola, seksualne orijentacije i brojnih drugih stvari. A sada, kampanja protiv diskriminacije na temelju sposobnosti stekla je dovoljno dobar temelj da shvatite kako ne pretjerujemo kad pričamo o ovome. Ako preispitate svoje osjećaje, kladimo se da ćete uvidjeti kako kampanja medijskog pranja mozga protiv diskriminacije nesposobnih već ima utjecaj na vas.

Kladimo se da, ako ste profesor, već osjećate malu nelagodu prema suprotstavljanju onima koji se žele riješiti ocjenjivanja. Trznut ćete se pri pomisli na bujicu mržnje i zlostavljanja za koje znate da će ih na vas slati razni anti-diskriminacijski tipovi. Kladimo se da ćete, ako ste direktor osoblja neke tvrtke, oklijevati s iniciranjem programa za testiranje inteligencije novih prijavnika za zaposlenje. Mislimo, ipak, ne čini li se to nekako... nedemokratično... praviti razlike na temelju sposobnosti ili inteligencije? Nije li to slično rasizmu?

Ne bi ste nam vjerovali da smo vam prije deset godina rekli da će ljudi koji se suprotstavljaju predodžbi rasne diskriminacije u budućnosti biti i protivnici predodžbe fizičke ljepote. Smatrali biste nas ludim da smo vam rekli da će zagovornici rasne jednakosti u konačnici raspravljati o tome kako je nepošteno prosuđivati ljude na temelju fizičkog izgleda ili smatrati jedne privlačinijma od drugih. Mislili biste da smo potpuno izvan doticaja s realnošću da smo vam rekli da će natjecanja u ljepoti uskoro postati politički nekorektna.

Sličan se razvoj događaja može vidjeti u vezi diskriminacije između homoseksualaca i heteroseksualaca. Dvadesetak godina prije, anti-diskriminatori nudili su oprezan i ograničen pogled na ono što su htjeli postići završetkom diskriminacije homoseksualaca.

Rekli su *„samo se želimo riješiti zakona koji čine homoseksulnu aktivnost ilegalnom“*. Samo su htjeli da homoseksualci mogu imati svoje barove i da se mogu ljubiti i dodirivati u javnosti bez da ih gnjavi policija. Nakon toga, htjeli su zakone koji bi učinili ilegalnim odbijanje zapošljavanja homoseksualaca ili odbijanje izdavanja stana homoseksualnom paru. Sada traže potpunu zabranu pravljenja razlika između homoseksualaca i heteroseksualaca – također, žele kraj diskriminaciji između homoseksualnosti i heteroseksualnosti kao primjera, kao modela za život. Danas, s gledišta političke korektnosti, homoseksualnost je jednako prirodna i prihvatljiva orijentacija i životni stil kao i heteroseksualnost te ne bismo trebali praviti razliku između to dvoje.

E sada, tu je nekoliko pouka za nas u svoj ovoj ludosti.

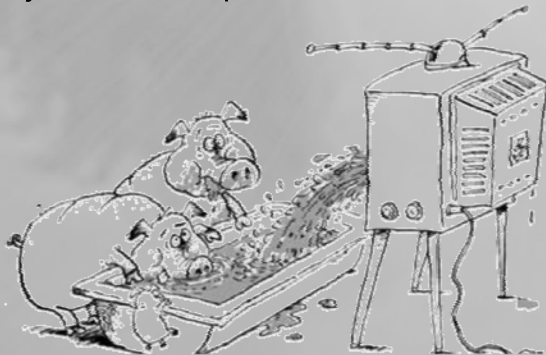
Prvo, lako je uvidjeti da je ova prisila da budemo nediskriminatori bolest koja napreduje: ne staje ni na kojem stupnju, samo se i dalje pogoršava. Počinje kao blago ćaknuto negiranje realnosti, a uznapreduje do posvemašnje ludosti.

Drugo, to je bolest kojoj su podložne inače normalne i prisebne osobe. Kod njih se ta bolest obično ne razvije sama od sebe, no može biti potaknuta od strane dostatne, vješte i poduže kampanje pranja mozga. Ono što želimo reći je da obični, razumni ljudi mogu biti natjerani da vjeruju u nevjerojatne i nerazumne stvari, ako su bili predmetom podužeg pranja mozga. Naravno, ono mora biti odrađeno postepeno. Ako želite uvjeriti grupu ljudi da isključivo muške hrvačke utakmice moraju biti ilegalne jer stvaraju diskriminaciju između muškaraca i žena, ne možete započeti s tom predispozicijom. Ako to učinite, biti ćete ismijani: morate započeti s nagovaranjem ljudi da je nepošteno što škole troše više na atletske sportove za dječake nego na atletske sportove za djevojčice. Kad to napravite, nagovorite ih da su jednako financirani, ali odvojeni sportovi za dječake i djevojčice su sami po sebi nepošteni prema djevojčicama. I tako dalje. Shvaćate koncept...

Ako pak želite uvjeriti cijelu rasu da je nepošteno i nerazumno koristiti svoje škole i sveučilišta za predaju svoje tradicije, povijesti i mitova sljedećoj generaciji rase – ako ih želite uvjeriti da bi bilo pogrešno učiti mlade ljude da je njihova povijest važnija od povijesti Tutsia ili Zulua ili Hotentota, pa bi škole trebale ili ne predavati povijest ili bi

trebale posvetiti jednako vremena i naglaska tradiciji, povijesti i mitovima svake rase – ne započinjite s tom propozicijom. Postupno radite na tome kroz period od 20 godina, vodeći ljude stepenicu po stepenicu. I, naravno, ako želite uvjeriti stanovnike jedne nacije u nešto što zaista ide protiv njihovih interesa, u nešto što je u potpunosti u sukobu s realnošću i zdravim razumom – npr. da je jedina razlika između crnaca i bijelaca boja kože – morate imati moćan alat za pranje mozga - nešto poput televizije. No, ako vi i vaši kolege ispirači mozgova posjedujete Hollywood i sačinjavate najmoćniju pojedinačnu skupinu u radijskom i televizijskom poslu, te uz to posjedujete 3 ili 4 najvećih i najutjecajnijih novina u zemlji te ako ste voljni provesti 20 ili 30 godina u uvjeravanju, možete uvjeriti ljude u bilo što, nevažno koliko je to nešto apsurdno ili odvratno. Možete ih čak uvjeriti da je diskriminacija, umjesto sposobnosti ljudskog preživljavanja, napretka i održavanja civilizacije, zlo koje ne treba uopće koristiti.

To je moguće postići jer većina ljudi očajnički želi biti kao drugi. Žele da drugi ljudi misle dobro o njima, žele njihovo odobravanje. Žele se ponašati onako kako se od njih to očekuje. Ta je potreba za prilagodbom toliko jaka kod većine ljudi da može prevladati nad razumom. To je mnogo starija i mnogo usađenija (ukorijenjena) sposobnost od razuma. Ta potreba za prilagodbom, ta potreba za vjerovanjem u ono u što drugi vjeruju je ono što stoji iza socijalnog fenomena zvanog "moda".

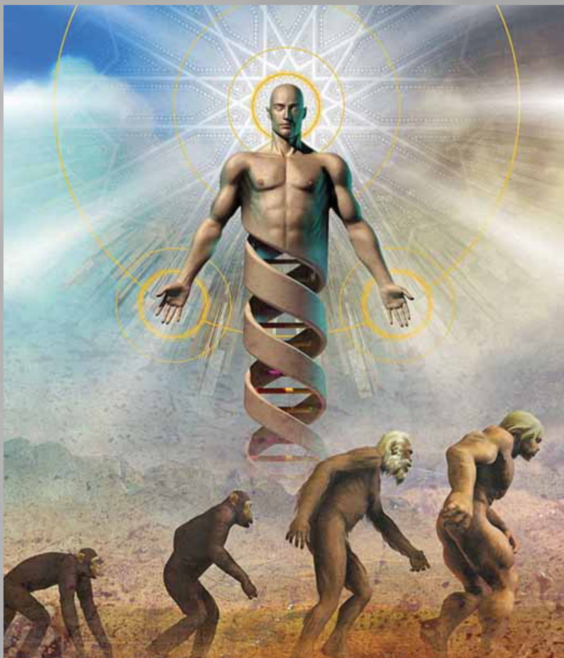
To je ono što kod svih uzrokuje pjevušenje popularnih pjesmica u isto vrijeme, a onda slijedi istodobni zaborav. To je ono što tjera ljude na ponavljanje idiotskih fraza (predodžbi) o tome kako multirasna i multikulturalna raznolikost zajednice vodi većoj snazi. E sad, ta potreba za pripadanjem koju većina ljudi ima nije loša stvar. U stvari, to je potrebna socijalna osobina. Kao što sposobnost diskriminiranja vodi napretku, tako potreba za prilagodbom vodi socijalnoj povezanosti i stabilnosti. Međutim, trenutno nam predstavlja veliku opasnost jer razvoj medija u ovom stoljeću i koncentracija istih u rukama male, usko povezane, tuđinske skupine omogućava toj tuđinskoj manjini da manipulira ljudima i njihovim vjerovanjima na destruktivne načine.
Židovi koji dominiraju masovnim medijima razumiju dinamiku manipuliranja javnim mnijenjem. Ispirači mozgova znaju da ne moraju

uvjeravati ljude kako je nešto dobro ili loše, u stvari, oni to ni ne pokušavaju. Oni samo uvjere ljude da drugi vjeruju kako je to pravedno i dobro. Oni uvjere ljude da nova ideja postaje moderna i samo to je dovoljno da nova ideja zapravo i postane popularna, ako je kampanja ustrajna.

Ne možemo pobijediti u ovoj borbi za spas naše civilizacije i naših ljudi od ove ludosti koja nas obuzima sve dok ne preuzmemo kontrolu naših masovnih medija. Moramo ih uzeti iz ruku Židova i vratiti našim ljudima.

RASNA INTELIGENCIJA

Morate uzeti u obzir neke stvari kada se radi o prosuđivanju rasne inteligencije. Mongolidi postižu visoke rezultate na IQ testovima zbog nekoliko razloga. Treba spomenuti i korištenje piktograma u njihovoj kulturi. To programira mozak za više matematičko razmišljanje. Ali ako bolje pogledate na zadnjih nekoliko tisuća godina Orijentalne civilizacije vidjet ćete da ona stagnira. Uopće ne napreduje. Dostigli su svoj vrhunac - sposobni za održati civilizaciju ali nesposobni da ju stvaraju. U redu, navodno su izumili barut, papir, papirnati novac i tiskanje s pokretnim matricama itd., ali to je bilo u vrijeme kada je Kinom još uvijek vladala Bijela elita. Prvi vladar Kine imao je žutu kosu i zelene oči. Jedan od razloga zašto istočnoazijska civilizacija nije propala kao i klasični zapadni Rim jest taj što nisu useljavali crne afrikance koji bi ih uništili. Nasuprot tome židovska inteligencija je u velikoj mjeri osnovana na kulturi. Jako se cijeni pismenost - kada je u pitanju financijska vještina. U židovskoj kulturi se također jako cijeni sposobnost zabavljanja. Rabine se potiče da se množe, a niže Židove ne. Krađa gena je također važan faktor (Židovi uvijek daju da se njihove kćeri udaju za inteligentne bijelce kao što je Bill Gates da bi ukrali naše gene za njihov genetski bazen). S obzirom da su to radili tisućama godina stvorili su visoko inteligentnu rasu zabavljača, varalica, političara, lukavih ljudi, odvjetnika i bogataša. Primijetite da je većina židovskog intelektualizma lažna i varljiva. Znanstvenici kao što je Einstein su čak i krali tuđe ideje. Einstein je radio u zavodu za patente mnogo godina.

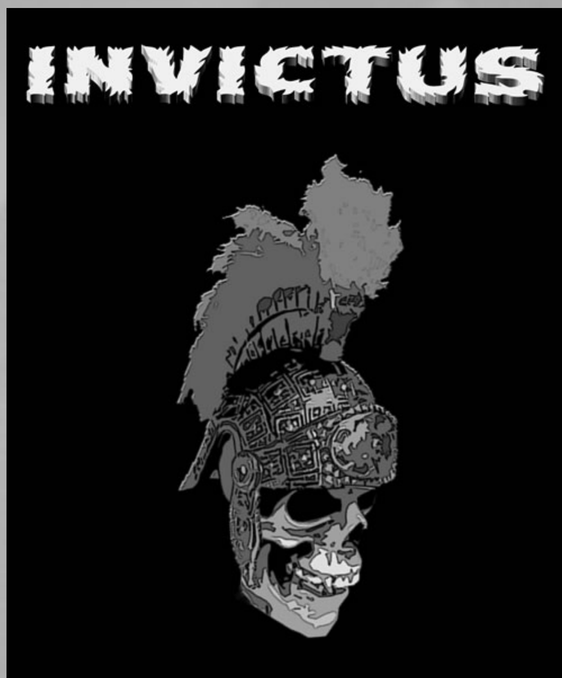

Nasuprot tome genetičar Sir Francis Galton je 1880. uočio da je polovica djece svake generacije u Engleskoj nastala od strane 10% najmanje inteligentnog stanovništva. Unaprijedio

je pitanje eugenike i ukazao da ako se ta biološka neravnoteža ne ukloni za jedno stoljeće - Britanija će biti svedena na naciju morona. Izgubili bi njihovo Carstvo i vratili se u divljaštvo. Znajući to, možemo razumjeti i vidjeti da je naša rasa u neprestanoj opasnosti.
Ne i manje važno je snažan napad kršćanstva koji je činio da Bijeli intelektualci vode sterilan samotnjački život tisućama godina. Nebrojeni Bijeli intelektualci nisu imali šansu prenijeti svoje gene budućim generacijama zbog tog nerazumnog prakticiranja celibata.
Stoga ne bi bilo iznenađujuće ako bi Bijelci ispali „glupi“ na testovima inteligencije. To i dalje ne skriva činjenicu da smo mi otkrili broncu, željezo, čelik, piramide, kupole, beton, parnu snagu, motore, objektive, naočale, mikroskope, teleskope, automobile, mlazne motore, svemirske rakete, mjesečeve module, mikro čipove, lasere, puške, kontrolu kvalitete, viseće mostove, autoceste, hidrogenske bombe, genetski inženjering, umjetne dijamante, nebodere, televizor, kameru, film itd. Da ne spominjemo otkrivanje geologije, tektonskih ploča, mikro biologije, gena, evolucije, atomske fizike, moderne kemije, ekologije, moderne medicine, popis je beskonačan. Zapravo 98% svega što je ikad izumljeno ili otkriveno može se pripisati Bijeloj rasi.
Povrh toga, pomislite na naše klasične umjetnike i glazbenike. Svaki bijelac trebao bi pucati od ponosa kao što inferiorne rase pucaju od ljubomore. Samo pomislite gdje bismo bili bez Židova, nebijelaca i morona koji nas unazađuju. Putovali bismo među zvijezdama kao bogovi. To je sveti zadatak Kreativizma. Vratiti stvari natrag na način kako je priroda namjenila. Ovjekovječiti našu rasu do svojih visina. Ali još uvijek, pitanje o inteligenciji rasa je i dalje u konačnici relativno. Dok god Bijela rasa ne bude imala vlastitu vlast koja će provesti nepristrano istraživanje, pitanje je objektivno otvoreno. Ipak, za Kreativiste je to nebitno. Mi vjerujemo da je naša rasa najbolja, i čak kada bi se tisuću puta moglo dokazati da ona to nije, to nama ne bi bilo važno. Nas brine opstanak naše Bijele rase - niti jedne druge. Ono što je važno jest tko je naš a tko nije - inteligencija je tu nebitna. Borili bi se do smrti za Bijelu rasu čak i kada bi bila sačinjena od nepismenih divljaka zato što su „naši“. Ne bi niti malo brinuli za ostale rase čak ni da ih čine sami Beethoveni i Leonardi - iako sumnjivog obojenog podrijetla.

Razgovor s hrvatskim bandom INVICTUS

1.) Recite nam nešto o Invictusu, kada je bend stvoren, što samo ime predstavlja, koji stil glazbe svirate?

Sa radom smo počeli 2009., to je zapravo projekt koji je puno stariji, ali nije zaživio do tada. Kažem "projekt", jer primarno nam je bilo pronaći medij kroz koji bismo najbolje izrazili svoje stavove i misli, svoje ogorčenje društvom u kojem se nalazimo. Naravno, kao glazbenicima, logičan izbor nam je bio stvaranje glazbe ponajprije usmjerene prema mlađoj populaciji, ali sa jasnom porukom i sadržajem. Samo ime, koje smo uzeli iz latinskog (tko ne zna što znači "invictus" neka pogleda u rječnik) možda najbolje sadrži osnovni smisao ovog "projekt", a to jest da smo unatoč svim poteškoćama bili krajnje odlučni da ta naša ideja uspije, koju smo i okrunili izdavanjem albuma, a također šalje poruku da nismo tu radi par pjesama i da nestanemo, Invictus će trajati i nastojat ćemo izdati čim više pjesama i cd-a. Glede stila sviranja, najbolje da svatko sam prosudi, ja bih to opisao kao mješavinu metala i punka, svojevrsni crossover, s time da moram napomenuti da smo ipak malo promjenili način sviranja i pjevanja nakon što smo snimili prvi album, a time, vjerujem, i dobili na kvaliteti. Na našem službenom web-siteu ww.creativitymovement.org/invictus/ možete čuti jednu od tih novih pjesama.

2.) Jeste li već izdali koji album i koji su vam planovi za budućnost?

Kao što sam već rekao, snimili smo svoj prvi album 2011. godine pod nazivom "Trijumf volje". Prilično smo zadovoljni njime, mada smo odlučili neke stvari promjeniti u sviranju i napose pjevanju radi dobivanja na kvaliteti novih pjesama. Također imamo novog bubnjara koji je donio određenu svježinu i kvalitetu. Planiramo najkasnije tokom 2013. godine izdati naš novi album koji je već u pripremi.

3.) O čemu govore vaši tekstovi, što vas inspirira?

Puno toga, kao i većinu tekstopisaca, neke pjesme izražavaju naše ogorčenje ovim trulim društvom u kojem živimo, neke slave junaštvo naših predaka, dok neke govore o nadi u bolje sutra i želji za promjenom koja je neizbježna. Doista, tema koje smo

obradili i koje planiramo obraditi u svojim pjesmama ima na pretek, ponekad čak imam osjećaj da smo o svemu već rekli nešto, ali uvijek se pojavi nešto novo na što se vrijedi kritički osvrnuti .

4.) Zašto ste odabrali glazbu kao medij za izražavanje svojih stavova?

To je jednostavno, mi smo u duši glazbenici i to je bio logičan put. Također, moram reći da je veliku ulogu i poticaj u tom htjenju imala i činjenica da u Hrvatskoj gotovo da i nema bendova koji pjevaju o takvoj tematici, što je zapravo meni osobno oduvijek bila enigma zašto je to tako, u usporedbi sa drugim zemljama središnje i istočne Evrope koje su izašle iz komunizma.

5.) Kakva je po vama budućnost ovakvih sastava u Hrvatskoj?

To je teško pitanje, ja kao prvo niti ne vidim neke takve sastave kod nas, znam za Wolfenhords, hrvatski NSBM koji zaista odiše kvalitetom i drago mi je da kod nas ima jedan takav kvalitetan bend iz NSBM žanra, mislim da Wolfenhords čak ima već četiri snimljena albuma, iako mi se prva dva nisu svidjeli, ali zadnja dva su fenomenalni.

Osim njih, jedino znam još za Strong Survive koji je nešto snimio na onoj kompilaciji, i to je to. U Hrvatskoj ništa drugo na žalost trenutno ne postoji, bar ne koliko ja znam. E sad, koja je budućnost svih takvih bendova? To je sve individualno, evo Wolfenhords ima četiri albuma, a za Invictus znam da će ovdje biti još dosta vremena, jer na kraju krajeva sve to ovisi o nama samima. Pravo pitanje je kako će ljudi prihvatiti sve nas i našu glazbu, ne znam, vidjet ćemo.

6.) Jeste li ikad razmišljali o tome da takva agresivna glazba može odvratiti dio ljudi od onoga što vi želite reći i propagirati?

Možda će neke i odvratiti, sve je moguće. Da, naš glazbeni stil jest relativno agresivan, ali to je jednostavno naš glazbeni stil, da probamo svirati rockabilly vjerovatno bismo užasno zvučali, LOL. Mi pokušavamo utjecati na onaj dio ljudi koji sluša takav ili sličan stil glazbe, ja bih volio kada bi bilo još ovakvih bendova u Hrvatskoj, koji bi svirali druge glazbene stilove, ali na žalost, tih istih nema, to nije naša krivica. Danas je svijet agresivan, nad našim narodom i našom rasom se konstantno vrši agresija, mada možda većina ljudi nije toga niti svijesna, a naša glazba je samo odgovor na tu agresiju. A što se riječi pjesama tiče, mislim da nigdje u našim pjesmama nećete pronaći pozivanje na nasilje ili slično, tako da u

tom pogledu naše pjesme su dječje uspavanke u odnosu na mumbo-jumbo "stihove" crnčuga koje repaju o ubijanju bijelaca, drogiranju i prostituciji.

7.) Koliko sam doznao, jedna od pjesama koje će se naći na novom albumu ima naziv Hate Edge, radi li se tu o NS inačici Straight Edge-a? Da li to znači da ste i vi SxE bend?

Da, pjesma jest o toj tematici, ali mi nismo Straight Edge bend. Tom pjesmom samo želimo naglasiti štetnost svih poroka koji truju naše ljude, od droge, alkohola pa do cigareta. A truju nas sa koječime, ali to je tema za posebnu raspravu. Mi poštujemo ljude koji su odlučili živjeti vlastitim životom bez svih tih otrova koji truju i ubijaju našu rasu, fizički i duhovno, ali opet naglašavam, da se ne bismo krivo razumjeli, mi nismo SxE bend. Ja osobno i dalje često popijem vino ili pivu u društvu, tako da se zasigurno ne mogu smatrati Straight Edge.

8.) Jeste li zadovoljni prodajom cd-a prvog albuma?

Iskreno, nisam. Imao bih štošta za reći o raznim shopovima i distroima koji samo gledaju kako da zarade na vama, a ne da pomognu mladim bendovima. Također nisam zadovoljan niti običnim ljudima, pogotovo našim Hrvatima koji bi radije skinuli pjesme sa neta nego platili 50 kuna za originalni cd domaćeg benda. Zamisli, jedan tip, znajući da sam u bendu, pita me "gdje se može skinuti album na netu", ja mu kažem "nigdje, al ga možeš kupit od nas", naravno daljnjeg odgovora nije bilo, haha.

9.) Mislite li da je danas glazba postala utjecajnija od pisane riječi?

I da i ne. Naime, pisana riječ uvijek ima težinu koju glazba ili film ne mogu imati, ali glazba ima nešto što privlači široki puk. Ajmo to ovako prikazati, glazba je dobar instrument za pristupanje ljudima, za pridobivanje interesa, međutim bez pisane riječi, koju taj najprije mora pročitati, nema ozbiljnog napretka. Naši neprijatelji namjerno ljude zatupljuju, žele nam utuviti osjećaj da je dobro biti mediokritet i konformist, i kao takve će nas zabavljati sa svojom plitkom propagandom putem glazbe, žutog tiska i filma, propagandom koja je iznimno podložna tome da bude razotkrivena, samo kad bi ti ljudi bili voljni pročitati nekoliko pravih knjiga. Ali upravo taj osjećaj konformizma i letargičnosti ljude drži podalje od knjige, podalje od informacija.

10.) Osvrćući se na trenutnu situaciju u našem društvu, mislite li da Hrvatska također ide putem zapadnih država, prema moralnoj dekadenciji i raspadu sistema vrijednosti?

To je očigledno, ali ono što je posebno zabrinjavajuće jest to da su u našem društvu odavno zavladali letargija i konformizam, praktički dobra dio ljudi nije niti briga što se dešava sa društvom u kojem žive, to je najveći problem. Najveći mogući poduhvat, ali i jedini, jest promjeniti način razmišljanja tih ljudi.

11.) Kakav je vaš stav prema kreativizmu?

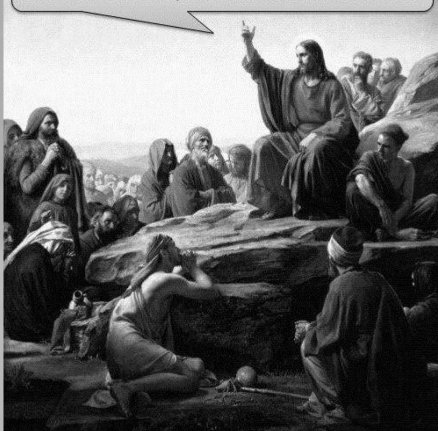
Apsolutno pozitivan. Mi uvijek kažemo za sebe da smo kreativistički bend, to je ideja koja nas duboko inspirira i koja nas vodi, kako u pripremi pjesama tako i u privatnom životu. Osobno smatram da je kreativizam jedina ideja koja nudi potpuno riješenje problema Evrope i svih ostalih bijelačkih zemalja. I ovaj sam projekt, izdavanje cd-a i sve što tek slijedi, možda ničega ne bi bilo da nas ne inspirira takva snažna ideja kao što je Kreativizam. Jedan moj poznanik je jednom rekao "ako nas sve pobiju i ako ostane samo jedna kreativistička knjiga dostupna da ju netko pročita, Kreativizam će ponovno niknuti iz pepela". Toliko jaka je ta ideja.

12.) Danas ima mnogo bendova izvan engleskog govornog područja koji pjevaju na engleskom. Dali bi se po vama trebao njegovati vlastiti jezik i stvarati glazba na njemu ili bi se trebalo preferirati pjevanje glazbe na engleskom radi šire publike?

Pjevanje na vlastitom jeziku je od iznimnog značaja. Međutim, moram priznati da pisanje pjesama na hrvatskom je puno teže nego pisanje na engleskom, a istovremeno, ako je pjesma dobro napisana, bolje zvuči na hrvatskom nego na engleskom. Engleski je puno tečniji i jednostavniji jezik od hrvatskog, valjda zbog puno jednostavnije gramatike, ali dobro napisana pjesma na hrvatskom može biti melem za uši. Mi odprilike trećinu pjesama pišemo na hrvatskom, a ostatak na engleskom, jer se ne baziramo samo na hrvatskoj publici i želimo doprijeti do čim više ljudi.

NE BAŠ «NETKO»

Govoriti ćemo o jednom od najuvjerljivijih argumenata kojeg Kršćani koriste već stoljećima. Iako je „logika“ njihovog argumenta čista varka, bila je iznenađujuće učinkovita u uvjeravanju nesumnjičavih ljudi da su njihov „raj“ i „pakao“ stvarni, jer kako inače objašnjavate prisutnost svemira, koji je nedvojbeno stvaran. Njihov argument ide ovako nekako: „Mora postojati Bog. Kako objašnjavaš postojanje ovog svijeta? Ako ga Bog nije stvorio, tko je onda?“ Vrlo je jednostavan. Ostavljaju prosječnog čovjeka zbunjenog. Niti on također, nema ni najmutniju sliku o tome „kako je sve počelo“. Kako on nema odgovor, nesvjesno i instinktivno, naš se zbunjeni čovjek priklanja (navodno) superiornoj logici (još) zbunjenijeg kršćanina.

U ovoj raspravi želimo istražiti ovaj pogrešni argument, rastaviti ga, izložiti ga, i uništiti ga. Zašto? Jer je lažan, dječji i bez imalo pokrića. Nije uopće temeljen na logici, niti postoji najmanji dokaz koji ga podupire. Ovo je samo jedan od primjera non-sequitura. Nema u sebi ništa više logike nego izjava da ako ne živite u Timbuktu onda morate živjeti u Londonu. Započnimo s gledanjem u naš prostrani svemir, o kojemu znamo puno, ali za bolje ili lošije, puno misterija ostaje i uvijek će ostati nerješeni. Ustvari, broj misterija ovog prostranog i neobuhvatnog svemira uvijek će biti veći od broja onih koje naš limitirani ljudski um može rješiti, u odnosu tisuću naprema jedan, milijun naprema jedan, ili milijardu naprema jedan. Tko zna? Činjenica da će velika većina zagonetki ovog fascinantnog svemira zauvijek ostati neriješena mene ne užasava osobito. Mi Kreatori se time uopće ne zamaramo. Zašto i bi? Ne trebamo riješiti sve „misterije svemira“ kako bi ispravno funkcionirali, vodili sretne i produktivne živote i nosili plemenitu ulogu koju nam je Priroda dodijelila, pa zašto onda brinuti o nepoznatim prostranstvima?

Gledajući u ovaj veliki i fascinantni svemir, znanost je otkrila (a osobito u posljednjim godinama) da je svemir toliko velik da iako živi u našoj mašti, nismo još sposobni uistinu shvatiti njegovu veličinu, kompleksnost svega, kao niti njegov početak, (ako ga je bilo) niti njegov kraj (ako postoji) niti čak njegovu primarnu svrhu. Pa ustanovimo jednostavnu činjenicu. Nitko ne zna kako je sve počelo, niti da li je postojao početak. Nitko ne zna kada će sve završiti, niti da li će ikada završiti. Nitko ne zna koja je svrha svih tih milijardi zvijezda, milijardi galaksija, i ogromne količine

radijacije diljem prostranstava neograničenoga prostora. Ponavljam: Nitko ne zna. Ja ne znam, Vi ne znate, propovjednici ne znaju, znanstvenici ne znaju, i najmanje od svih znaju ignorantni hebrejski pripadnici plemena stare Palestine koji su napisali židovsko-kršćansku bibliju. Ustvari ti praznovjerni ljudi su bili toliko ignorantni po pitanju svemira da nisu znali da je Zemlja okrugla, niti su znali da se Zemlja okreće oko svoje osi, niti su znali da se kreće godišnje u orbiti oko Sunca. Danas je čak i školarac svjestan tih elementarnih činjenica.
Današnja znanost je sakupila iznenađujuću količinu činjenica o ovom kompleksnom svemiru. Iznenađujuće, ubrzanje pri kojem znanost otkriva nove činjenice o našem fascinantnom svemiru zaprepašćuje naše umove. Zlosutno je što to istraživačko znanje sada daleko nadmašuje mogućnost kontroliranja te ogromne količine znanja u našoj društvenoj strukturi, toliko da lako može izazvati uništenje čovječanstva, i onoga zbog čega se mi Kreatori više brinemo, opstanak bijele rase. Ukratko, znamo ovoliko o našem svijetu i svemiru. Zemlja je okrugla. Vrti se oko svoje osi na dnevnoj bazi. Kreće se u blago eliptičnoj orbiti oko Sunca godišnje. Sunce ima masu približno milijun puta veću od naše Zemlje. Sunce je jedina zvijezda u našoj galaksiji koja sadrži još 200 milijardi drugih sličnih zvijezda. Naša galaksija, zvana „Mliječna staza“, je samo jedna od milijardi drugih takvih galaksija, čiji je potpuni broj potpuno nepoznat s obzirom da čak s našim najmoćnijim teleskopima možemo vidjeti samo (!) do udaljenosti od otprilike 10 milijardi svjetlosnih

godina. Što je iza nitko ne zna. Da li postoji kraj „svemira“ nitko ne zna, i iskreno ja neću gubiti san zbog toga. Također znamo da je naše Sunce i njegov planetarni sustav „evoluirao“ prije oko 5 milijardi godina, i da smo sada negdje na pola puta životnog vijeka našega Sunca. Za slijedećih 5 milijardi godina Ssunce će biti potpuno hladno i sav život na Zemlji će nedvojbeno nestati još daleko prije nego što se to dogodi. Pa kako je sve počelo? Pitaju Kršćani. Tko je sve to uopće stvorio? Već sam detaljno odgovorio na ta pitanja. Govoriti kako su veličina i kompleksnost ovog svemira potpuno van mogućnosti shvaćanja naših ograničenih ljudskih umova potpuno je ispravno. Također je očito da nitko ne zna odgovore na ta pitanja ili milijardu drugih misterija našeg svemira, i vjerojatno nikada niti neće. Pa prihvatimo to onda, jer je to tako kako jest.
Vratimo se sada na nezgodno pitanje koje nepoštena i varljiva kršćanska mreža koristi opetovano kako bi zbunila i uhvatila u klopku svoje nadobudne žrtve. U ovim pitanjima (kako je sve počelo i tko je to uopće stvorio) se nalazi nekoliko pretpostavljenih zaključaka, od kojih niti jedan nije potkrijepljen dokazom. Pitanje kako je sve počelo implicira da je postojao početak, period vremena kada nije bilo apsolutno ničega, potpuna praznina. Prema iskrivljenoj kršćanskoj priči, na dječji način ispričanoj u Postanku, ova promjena, kada se oslobodio pakao, se dogodila

vrlo nedavno, zapravo tek prije nekih 6000 godina (4004 godina prije Krista točnije). To je naravno besmislica, što može potvrditi svaki školarac s čak najosnovnijim znanjem o geografiji, povijesti, astronomiji i geologiji. Pogledajmo u stvarnost radije nego u neku neutemeljenu priču tipa onih bajki poput Majke Guske koju su našvrljali Židovi.

Stanimo na primjer, na rub Grand Canyona u Arizoni, gdje je on 16 km širok i preko kilometar i pol dubok. Nakon što nas je pustilo divljenje toj nevjerojatnoj ljepoti i veličini, naše oči i naš razum nas tjeraju da se zapitamo koliko je dugo trebalo da to nastane. Definitivno nije nastao u tjedan dana, ili godinu dana ili čak 6000 godina. Znanstvenici su izračunali da je trebalo najmanje 60 milijuna godina. Velika je razlika između 6000 i 60 milijuna godina. Razlika je u odnosu 10000:1. Tako da je ignorantska hebrejska pretpostavka od 6000 godina staroj Zemlji prilično glupava. Naravno, Zemlja je još dugo dugo vremena postojala prije nego što je rijeka Colorado počela tako oblikovati to područje. Hodajući niz stazu na južnoj strani kanjonskog zida, promatrač poput mene ne može biti ravnodušan prema tisućama pojedinih kamenih slojeva naslaganih jedan na drugome. Svakog je formirao ocean ili neki izvor vode polažući svoj sediment i stvarajući naslagu. Svaki od tih procesa trajao je po milijune godina. Sada gledamo u razdoblja koja rastu ne na milijune nego na milijarde godina. Sve to čini brojku od 6000 godina koju su izmislili Židovi prilično smiješnom, zar ne? A sada da vas pitam – da stojite na ivici Grand Canyona na mjestu koje je široko 16 kilometara i duboko preko kilometar i pol, i držite knjigu u ruci u kojoj piše kako je „Grand Canyon u svom najširem dijelu takav da ga možete prijeći jednim korakom." – čemu biste vjerovali, svojim očima ili glupoj knjizi?

Dopustite da istaknem kako je razlika između 6000 i 60000000 jednako velika kao i razlika između duljine koraka i stvarnosti od 16 kilometara duljine Grand Canyona.

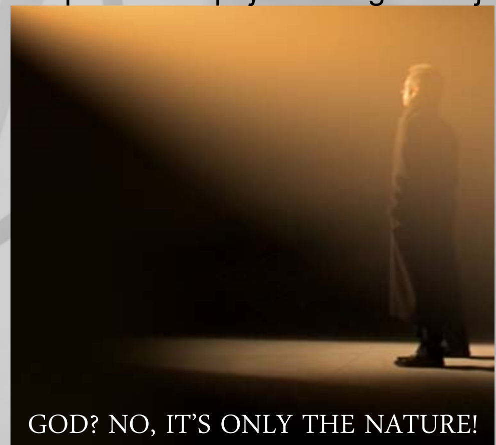
Osvrnimo se sada kratko na povijest u svrhu daljnjeg istraživanja. Židovsko-kršćanska biblija kaže kako je postojala sveopća poplava koja je prema biblijskim učenjacima nastupila u godini 2348 pr.Kr.(Imam veliku staru bibliju koja zapravo ima datum na vrhu stranice na kojoj je priča o poplavi.) Svaki učenik antičke povijesti svjestan je da je egipatska civilizacija koja je bila tada na usponu, još stoljećima prije 2348 godine pr.Kr., kroz tu navodnu godinu i poplavu prošla neopaženo i da je tamošnji pijesak bio suh kao i prije, tijekom i nakon tog datuma. Ako se itko utopio u to vrijeme začuđujuće je kako nema zapisa o tome u vjerodostojnoj povijesti.

Prebacimo se sada na područje astronomije koje su već naveliko istraživale antičke civilizacije poput Grka i Feničana. Kao što svi znamo, uvelike je sve potvrđeno izumom teleskopa Galilea u 17.stoljeću i nevjerojatno unaprijeđeno našim mlađim čudima čelika i stakla. Toliko su današnji moderni teleskopi moćni da sada možemo vidjeti svemir i identificirati galaksije deset milijardi svjetlosnih godina dalje. Zamislite!

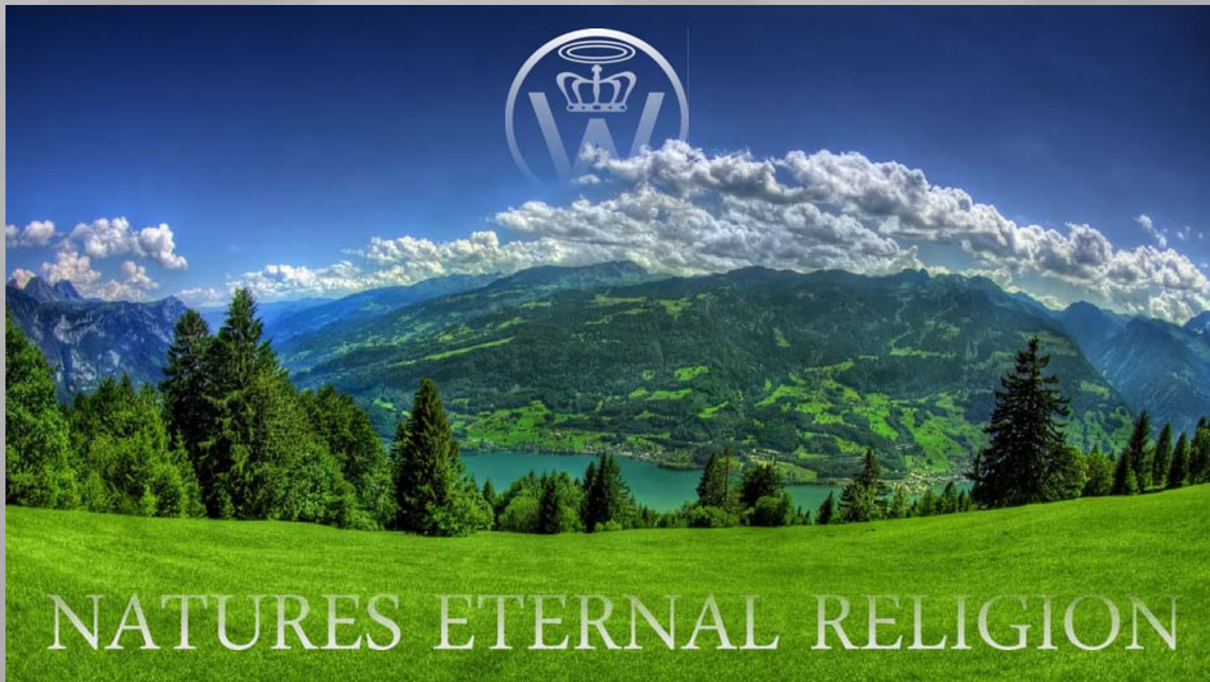
Te galaksije koje se same odmiču od nas polovicom brzine svjetlosti šalju signale nama preko svjetlosnih valova koji su se maknuli prije 10 milijardi godina! Kada uzmemo u obzir da svjetlost od Mjeseca do Zemlje putuje 1.5 sekundu, putovanje na udaljenosti od 10 milijardi svjetlosnih godina potpuno je van našega shvaćanja. Da li je 10 milijardi svjetlosnih godina krajnja granica našeg svemira? Teško, ali nemamo pojma. Toliko je nepojmljiv svemir. Prilično drugačije priča od one koju su smislili antički hebreji, da ima nekoliko treptajućih svjetala kako bi uljepšali noć nama zemljanima. U svakom slučaju, iz gore navedenoga imamo jak dokaz da je svemir stariji od nekih 6000 godina, i da sadrži više od par treptajućih svjetala za ukrašavanje noćnog neba.

Također se možemo baciti na proučavanje paleontologije, milijune oblika života koji su nastajali i nestajali i ostavili svoje fosilne ostatke u geološkim naslagama stijena. Ako učinimo tako sloj po sloj reći će nam istu priču – početak otprije 6000 godina je prevarantska laž. Kada je sve počelo? Prvo mora biti dokazano da je postojao početak, a za to niti Kršćani niti itko drugi nema ni trunku dokaza. Ako nije bilo početka, nije li pomalo glupavo da netko zahtijeva objašnjenje „kako je sve počelo"? Rekao sam ranije da u svojim varljivim pitanjima Kršćani pretpostavljaju dva zaključka, od kojih su oba kriva. Kada vas pitaju „Ako Bog nije sve to stvorio tko je onda?" postoji isključiv zaključak da je neki „netko" to učinio, kao da tražimo nekog „sumnjivca" u detektivskoj priči. „Netko" implicira da se radi o osobi, pa vam oni govore kako je jedino osoba s umom ljudskog bića mogla obaviti tako kompliciranu radnju. Taj um, poput onog ljudskog, samo puno pametniji, prozvali su „Bogom". Taj Bog, koji iako nije u pravom smislu riječi ljudsko biće, navodno je duh čiji um funkcionira poput ljudskog, samo je puno superiorniji. Niti ovo izokrenuto dječje shvaćanje nema ni najmanje temelja niti u povijesti niti u stvarnosti ili logici.

Mi Kreatori imamo razumno i senzibilno mišljenje da je Priroda stvarna; da smo mi sami stvorenja prirode, obogaćena određenim jedinstvenim karakteristikama; da kao i sva druga stvorenja Prirode živimo, razmnožavamo se i umiremo; i gledano dugoročno, sav život na Zemlji nestati će isto kada i izvor svog života i energije, Sunce, umre i postane beživotna, hladna tvorevina. Nadalje, vjerujemo kako je tisuću puta konstruktivnije suočiti se sa stvarnošću i živjeti prirodno kako nam je Priroda namijenila, nego letjeti dalje od prirode u umjetni i nestvarni svijet snova. Puno je bolje prihvatiti zakone Prirode, promatrati ih i shvatiti ih i primjeniti to za dobrobit nas, naših obitelji i naše rase. Mi Kreatori ne želimo imati ništa sa svim tim praznovjernim naklapanjima o utvarama, dušama, bogovima, demonima i ostatkom smiješnih gluposti koje su ostatak naših primitivnih i ignorantnih predaka. Te smiješne tvorevine uma nisu nam uspjele riješiti probleme, već naprotiv, potaknule su ih i uvećale, dok se nismo našli u neredu kojemu danas svjedočimo. A taj nered je ogroman, i kulminira groznim i bliskim istrjebljenjem same bijele rase.

Mi Kreatori svo to smeće o utvarama čistimo i bacamo dalje od nas. Umjesto toga se vraćamo na razumno, logično razumijevanje same Prirode. Dopuštamo Prirodi da bude naš učitelj, i ona nam glasno i jasno izgovara da je naša prva dužnost, naša prva briga opstanak, širenje i napredovanje vlastite vrste, naše vlastite neprocjenjive bijele rase. Mi Kreatori to činimo srcem naše nove religije, koja je zapravo stara kao i sam život. Zapravo i jest. Vječna Religija Prirode.

Stariji bojevi magazina REVOLT:

